

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2021 NUMMER 4

Julinsamlingen går till världens barn

**BISKOP MARI LEPPÄNEN ÄR BESKYDDARE
FÖR DE VACKRASTE JULSÅNGERNA**

ETIOPIEN: DET KYRKLIGA LIVET BEHÖVER KVINNOR

SENEGAL: NYA KOLLEGER OCH BREDDADE ARBETSBILDER

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Ann-Kristin Ävall
tfn 043 824 2150

Koordinator (församlings-
kontakter, vuxna och
frivilliga)/assistent
Ina Laakso
tfn 040 1940 260

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 162:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A
00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Ävall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper. Medlem i Tidskrifternas förbund.

Pärmbild: Hannes Honkanen

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Glöm inte födelsedagsbarnet!

Detta år var det i medlet av oktober som jag första gången gick förbi en affär med skyltfönstret översållat av färgglada julklappar. Klapparna åtföljdes av en uppmaning, att nu var det dags för mig att skaffa julgåvor till mina nära och kära.

Det är inget fel med att vara ute i god tid med julklappshandlandet, det kan minska julstressen avsevärt. Jag har heller inget emot julklappar, särskilt roligt är det att ge dem. I synnerhet om man har barn i huset som verkligen uppskattar det här med att få saker, så blir julklapparna oundvikligt en viktig del av julfirandet.

Väldigt många finländare längtar till julen och julen är vår absolut största högtid. Men julens födelsedagsbarn Jesus har ofta en ganska undanskymd roll. Vilket ramaskri det skulle bli i dagens familjer om man glömde bort barnet som fyller år.

En viktig jultradition för många finländare är att besöka ett allsångstillfälle med *De vackraste julsångerna*. Att sjunga julsånger är ett bra sätt att hålla blicken fäst på julens huvudperson, eftersom julsångernas texter vanligen handlar om Jesusbarnet och julens födelsedagsfest. Det finns också många andra sätt att fokusera på julens födelsedagsbarn, till exempel genom att läsa julens bibeltexter, besöka advents- och jultidens konserter, andakter och gudstjänster eller delta i dessa via radio, tv och internet.

Du har kanske klart för dig på vilket sätt du tar med Jesus i ditt julfirande, men visst skulle det vara fint om vi också kunde hjälpa andra att hitta julens födelsedagsbarn? För många av oss kommer det sig inte naturligt att börja tala om trosfrågor. För att vi ska få längtan och frimodighet att tala om Jesus så behöver vi påminna oss vem Jesus var, vad han lärde och vad han gjorde.

Tänk om vi detta år skulle satsa på en annorlunda adventskalender och gå in för att läsa igenom ett av Bibelns evangelier. Lukasevangeliet, där julevangeliet ingår, har exakt 24 kapitel, alltså lika många som dagarna i december fram till julafton, precis som en vanlig adventskalender. Och för den som vill starta redan första advent så finns Matteusevangeliet som med sina 28 kapitel, där också Jesu kända bergspredikan ingår, räcker precis fram till Jesu födelsedag på juldagen.

Även om evangeliernas texter är bekanta så är vår livssituation och läget i omvärlden aldrig desamma. Därför blir det oundvikligt så att vi tar fasta på olika saker varje gång vi läser dem. Även Jesus har troligen olika saker han vill tala till oss genom sitt ord vid olika tider i vårt liv.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Biskop Mari Leppänen, beskyddare för De vackraste julsångerna 2021.

ÖGONBLICKET

I december kan du på Instagram följa med vår adventskalender och på vår Facebook-sida bland annat höra Maria Sundblom Lindberg berätta om ett kärt julminne.

FOTO: HECTOR MONTES

De vackraste julsångerna spelas i år in i Kvevlax kyrka och sänds enligt följande: Yle Fem 24.12 kl. 10.00 och 26.12 kl. 11.00 (repris) samt Yle Vega 26.12 kl. 13.03.

AKTUELLT

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET GER 166 000 EURO TILL HUMANITÄR HJÄLP

Den väpnade konflikten i norra Etiopien har eskalerat och allt fler människor har tvingats lämna sina hem. För att lindra nöden har Missionssällskapet beviljat 166 000 euro i humanitär hjälp.

Våra långvariga samarbetspartner Etiopiens lutherska Mekane Yesuskyrka och Lutherska världsförbundet ser till att hjälpen når fram. Kyrkan har påbörjat katastrofarbete och medlen från Missionssällskapet används för livsmedel, hygienprodukter och psykosocialt stöd för människor som drabbats av konflikten. Hjälpen riktas särskilt till barnfamiljer och skolbarn i regionen Dessie.

FOTO: VIRVE RISSANEN

Men Herrns nåd tar inte slut, hans barmhärtighet upphör aldrig.

KLAG 3:22

Familjen Tikum. Från vänster Ronya (10), Anna, Bertrand och Nicole (nästan 9).

Nya kolleger och breddade arbetsbilder

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL FOTO: ANNA TIKUM

Vid tidpunkten för intervjun är Anna Tikum hemma i huvudstaden Dakar, medan hennes man Bertrand Tikum befinner sig i Fatick där Senegals lutherska kyrkas högkvarter ligger. Anna har precis fört barnen till skolan. I skolan måste barnen ha munskydd, men de har svårt att respektera regeln. Anna och Bertrand är trots det glada att flickorna kan gå i skolan som vanligt. Barnen lever ett rätt normalt liv trots coronapandemin och håller på med sina fritidsaktiviteter. Ronya är 10 år och Nicole snart 9, en ålder då de är mycket aktiva och vänner är viktiga.

Familjen Tikum har bott i Senegal i tio år. Bertrand är sakkunnig inom ekonomi och god förvaltning. I Senegal stöder han den lutherska kyrkan både i de kyrkliga projekten och i de biståndsprojekt som Finlands utrikesministerium finansierar. Han ger råd om hur finansieringen ska organiseras, hur man skriver ekonomirapporter och sköter bokföringen. Från projekten ska rapporter också sändas till Finland. I och med Finska Missionssällskapets organisationsförändring, som trädde i kraft i början av året, har Bertrands arbetsbild breddats och numera jobbar han också med ekonomipersonal i Västafrika, Mellanöstern och Asien.

Hur har det fungerat att jobba på distans?

– Redan före Missionssällskapets organisationsförändring jobbade jag med projekt i andra länder och då besökte jag platserna. Jag har varit till Mekongområdet, både till Myanmar och Kambodja, och lärt ut projektförfinansiering och bokföring. När coronan startade och den nya organisationen infördes fortsatte jag med detta arbete på distans.

Bertrand berättar att en större del av jobbet numera sköts online. Han har exempelvis arbetat tillsammans med Missionssällskapets samarbetspartner i Mauretania, men har inte varit på plats alls.

– Det tog lite tid att vänja sig vid att jobba på distans, men nu känns det normalt att jobba så här. Jag kan inte lika ofta som tidigare resa ut till våra verksamhetsområden från Dakar där jag är stationerad. Stundvis har vi haft nedstängningar i Senegal på grund av coronan. Även Anna arbetar fortfarande mera via webben.

Bertrand tror att en stor del av arbetet kommer att skötas online även i fortsättningen då samhället återgår till det normala.

Anna fortsätter och berättar om den lokala livsstilen:

– Tidigare fanns inte tankesättet att man kan lösa saker tillsammans genom att hålla ett möte på Teams. Man skulle samlas i Fatick för ärenden som kunde lösas på 10–15 minuter. Kulturen att sätta sig ner tillsammans och dela livet är så stark i Senegal. Man dricker te och samtalar ett par timmar innan man kommer till ärendet.

På grund av covid har också senegaleserna varit tvungna att börja jobba på annat sätt och de har märkt att man kan spara pengar och tid om man inte tittar som tätt kör mellan Dakar och Fatick.

– Det är också viktigt att bli bekant med dem man arbetar med. Det har gått bra för mig och Bertrand att jobba på distans eftersom vi redan känner våra kolleger. Vi har varit här i tio år och under de åren har vi suttit tillsammans med dem och pratat över åtskilliga koppar te och delat livet. Men jag kan tänka mig att det är svårare för någon som är ny i jobbet.

Din långvariga kollega Mame Coumba Faye har slutat och det har anställts en ny person för att leda kyrkans diakoniarbete. Förändras arbetet med en ny kollega?

– Jag jobbade sju år tillsammans med Mame Coumba med uppgiften att utveckla Senegals lutherska kyrkas diakoniarbete. Vi började ha samma sätt att tänka. Men det är inte våra tankar om hur arbetet ska utvecklas som styr vårt arbete. Alla aktiviteter grundar sig på de intervjuer och den kartläggning som jag gjorde i början av mitt arbete. Där framgår det tydligt i vilken riktning kyrkan själv vill utveckla sin diakoni. Demba Ndong följer samma styrdokument och riktlinjer och kan därför inte göra några stora förändringar.

Anna förklarar att kyrkan i Senegal vill att diakonin ska ha en framträdande roll i kyrkans identitet och att diakonin ska utvecklas på församlingsnivå. Kyrkan är fattig och allt som ska göras måste vila på frivilligt arbete. Via Missionssällskapet har kyrkan en avlönad arbetare som är ansvarig för diakoniarbetet, men församlingarnas pastorer, diakonikommittéer och frivilliga utbildas för att utföra själva diakoniarbetet, att nå ut till människor som behöver hjälp.

– Demba fortsätter arbetet. Men Mame Coumba och Demba har naturligtvis väldigt olika utgångslägen. Mame Coumba är

”Kulturen att sätta sig ner tillsammans och dela livet är så stark i Senegal.”

kvinnor och Demba är man och dessutom präst, vilket Mame Coumba inte var. Också deras personligheter är olika och de har olika styrkor. Det här kommer att synas i arbetet. Jag har framhållit för Demba att han inte ska tänka att allt måste göras precis som det har gjorts utan han kan fundera vad som ännu kan göras bättre.

– Jag är ledsn att Mame Coumba slutade, vi jobbade jättefint tillsammans, men rent professionellt upplever jag att det också är en bra sak med personbyte. Demba ser med fräscha ögon på det som görs och det gynnar arbetet.

– Jag kan ge ett exempel där Dembas roll är lite annorlunda än Mame Coumbas. I och med att Demba är präst funderar kyrkan nu om han i fortsättningen kunde finnas mera regelbundet vid kyrkans hälsoklinik som själavårdare och sjukhuspräst.

Är det du som tar hand om Dembas inskolning?

– Det är mycket Demba kan, men det är också mycket han måste lära sig och det vet han, han har en väldigt ödmjuk inställning till sitt arbete. Demba är mycket noga och särskilt mån om att det som har att göra med pengar görs rätt och att allt ska vara transparent.

– Under en period fram till årsskiftet fattar vi alla beslut tillsammans så att han kommer in i arbetet. Men jag är noga med att det är han som är ansvarig för kyrkans diakoniarbete. Jag kan fungera som rådgivare eftersom jag har mer erfarenhet.

Anna berättar att hon koordinerar Dembas inskolning, men själv tar hon bara hand om handledningen inom de arbetsområden som hon kan bäst. Exempelvis ordnade hon så att två personer från en internationell kristen organisation, Prison Fellowship International, sköter inskolningen i kriminalvårdsarbete. Kyrkans diakoniarbete i kriminalvårdsanstalterna i Fatick och i Foundiougne sköts i samarbete med dem.

PILOTFÖRSAMLINGAR FÖR KYRKANS DIAKONIARBETE

Då Mame Coumba började som ansvarig för kyrkans diakoni inledde hon och Anna ett nytt sätt att arbeta med pilotförsamlingar.

Bakgrunden är att det finns tretton församlingar i kyrkan och eftersom de ligger geografiskt utspridda är det inte möjligt att utveckla verksamheten överallt samtidigt.

Anna berättar att de valde ut två pilotförsamlingar och fokuserade i två år på att varje vecka finnas till hands i dessa församlingar. De undervisade och visade hur man gör hembesök. De berättade hur de i församlingarna själva måste försöka få egna medel till sin diakonikassa för att kunna hjälpa människorna i sina byar.

– I byarna ordnar vi större samlingar kring olika teman dit alla är välkomna. Vi riktar oss inte bara till kyrkans medlemmar utan vi jobbar hela tiden utåt för att nå dem som allra mest behöver hjälp. Här i Senegal är det möjligt för muslimer och kristna att samarbeta, så vi försöker förändra människors attityder, till exempel genom att undervisa om rättigheter för personer med funktionsvariation. Det gör att man i byarna får kontakt med funktionshindrade som lever väldigt marginaliserade. På det här sättet leder undervisningen till konkret diakoniarbete.

I den undervisning som riktar sig till kyrkans egna medlemmar lär de kristna sig att det är på deras ansvar att diakoniarbetet utförs.

– Från de två pilotförsamlingarna vi började med har vi gått vidare till två nya församlingar. Vi tar två församlingar åt gången och går igenom alla församlingar för att få arbetssätten väl inarbetade i varje församling.

Liksom Bertrand fick också Anna lite nya uppgifter regionalt och globalt i samband med Missionssällskapets organisationsförändring.

– Inom Missionssällskapet finns det numera en grupp för diakoni med representanter från olika regioner. Vi träffas varje månad virtuellt för att arbeta kring olika frågor som berör de diakonala utmaningarna. Jag är med i diakonigruppen och i en motsvarande grupp för psykosocialt arbete. När man jobbar med kolleger som sysslar med samma saker i andra länder märker man att man inte är ensam utan att man ställs inför samma slags utmaningar som kolleger på andra håll i världen. Jag tycker personligen att det är en fantastisk utveckling till det bättre att vi i och med organisationsförnyelsen arbetar mera tillsammans.

Mame Coumba Faye (t.v.) och Anna Tikum.

Har ni några böneämnen som ni vill lyfta fram?

– Be för kyrkan och dess ledarskap.
– Vi kommer att få två nya kolleger till Senegal, Hilde Paco och Wiktoriina Hurskainen. Just nu är det bara vi två och Anna-

Lena Särs. Be gärna för våra nya kolleger.
– Be för diakoniarbetet och Demba som nyss påbörjat sitt arbete.
– Be för alla förändringar i vårt arbete
– Be för covidsituationen i Senegal. ☩

NÅGRA EXEMPEL PÅ AKTIVITETER I KYRKAS DIAKONIARBETE

KOSTRÅDGIVNING INOM DEN FÖREBYGGANDE DIAKONIN

På landsbygden i Senegal är det vanligt med hälsoproblem som högt blodtryck, diabetes och cancer. Enligt läkarna är det här direkt relaterat till att man ute i byar har frångått den traditionella hälsosamma kosten och börjat äta vitt bröd, vitt ris, enorma mängder socker och kryddar maten med buljongtärningar. Tillsammans med en sjukskötare åker diakoniarbetarna ut till byarna och undervisar om vikten av att återgå till den traditionella kostföringen. Undervisningen är uppskattad, speciellt bland de äldre som har erfarenhet av att äta den traditionella maten och som har upplevt att det är när de börjat med ”den vite mannens kost” som de blivit sjuka. De äldre kvinnorna är nöjda med att få undervisning som baserar sig på fakta så att de kan lära de unga kvinnorna tillreda mat.

Sjukskötaren väljer ut sju kvinnor som får laga var sin traditionell rätt till undervisningstillfället. Med de sju faten framför sig förklarar han att det finns sju dagar i veckan och att kvinnorna varje dag kan göra en senegalesisk rätt som är hälsosam och som inte innehåller någonting industriprocesserat. Det finns mycket okunskap och många blir förvånade att höra att deras traditionella mat är bättre. Att få höra det av en som pratar deras eget språk gör att undervisningen går hem.

KRISKASSA

Kyrkan i Senegal har en kriskassa som församlingarna kan vända sig till när de saknar egna medel att hjälpa personer eller familjer som av olika orsaker har hamnat i svåra livssituationer. Pastorer ansöker tillsammans med församlingarnas diakonikommittéer om bidrag från huvudkvarteret i Fatick, där besluten tas. Oftast gäller det bidrag för sjukvårdskostnader eller mat. Den diakoniansvariga besöker de hjälpbehövande, ger stöd, skapar en relation till dem och försöker få en helhetsbild av deras situation. Bakom behovet av ekonomiskt stöd finns ofta en lång historia av problem av olika slag som nästan alltid botten i extrem fattigdom.

SEMINARIER

I Fatick ordnas årliga seminarier kring olika teman för församlingarnas diakonikommittéer. Det är meningen att diakonikommittéerna sedan lär ut i församlingarna vad de har lärt sig.

Exempel på teman under år 2020 var:

- ✓ förebyggande av oplanerade graviditeter bland unga kvinnor,
- ✓ förebyggande av drogproblem bland ungdomar och hjälp till unga missbrukare,
- ✓ internets inverkan på ungdomar och föräldrarnas roll,
- ✓ grunderna i Första hjälpen.

Tack vare denna undervisning på temat funktionshindrades rättigheter kom diakoniarbetarna i kontakt med en blind pojke och hans föräldrar. Mötet ledde till att pojken fick en plats i en skola för funktionshindrade där han lär sig att läsa och skriva blindskrift.

COLOMBIA: JORDBRUKS- MARKNADENS KVINNOGRUPP

I Colombia har coronapandemin lagt en ännu större börda på de människor som också annars lever under svåra förhållanden, i ett samhälle präglad av våld. Det sociala stödet, till exempel i form av gemensamma trädgårdar och skördarna från dem, gav speciellt kvinnorna ett andningshål och möjlighet att använda tiden på ett vettigt sätt under coronarestriktionerna.

I byn La Yuca i landskapet Arauca finns en kvinnogrupp som odlar tillsammans för att trygga tillgången till mat. Genom att sälja en del av skörden får de inkom-

ster. Med Missionssällskapets stöd odlar gruppen bland annat morötter, tomater och rödbetor.

Fem kvinnor började först med odlingar på sina egna gårdar. I ett senare skede arbetade de tillsammans för att få ett gemensamt, större odlingsområde. Nu har gruppen 13 medlemmar. De har ett försäljningsstånd i anslutning till den gemensamma odlingen och har också grundat en fröbank. ”Det här förenar oss kvinnor och flickor. Vi arbetar på odlingarna och tar hand om vår fröbank. Ofta kan vi delta

i utbildningar och i olika verkstäder”, berättar gruppens ledare Medalis Pérez och fortsätter: ”Många tror att kvinnorna på landsbygden är hjälplösa och att de inte har några rättigheter.” Utbildningarna och diskussionstillfällena har hjälpt kvinnorna att förstå vilken förmåga och vilka rättigheter de har.

Finska Missionssällskapet stöder kvinnogrupper i Colombia.

Text: Leena Korpivaara
Foto: Lutherska världsförbundet

LIBANON: TACK VARE SKOLTEVEPROGRAMMET ÄR RENALDAS DOTTER BÄST I SIN KLASS

Irakiska Renalda som bor i Libanon är mycket glad över den nytta hennes 9-åriga dotter har haft av SAT-7:s skolteveprogram My School (Min skola). Dottern är intelligent och lär sig snabbt, men på grund av de svåra förhållandena i Irak kunde dottern inte gå i skola där. Istället följde hon redan i Irak med My School-programmet som följer den libanesiska undervisningsplanen. Nu har dottern börjat i skola i Libanon och tack var My School-programmet är hon bäst i sin klass. ”Tack till lärarna på My School! Vi älskar er så mycket och kan inte tacka er tillräckligt för er insats”, säger mamman.

Finska Missionssällskapet stöder den kristna satellitkanalen SAT-7 som sänder skolteveprogram i Mellanöstern. My School är riktat till 4–8-åriga barn som inte kan gå i vanlig skola. Programmet sänds alla vardagar. Bilden är från programmets studio.

Text: Heli Vuohelainen
Foto: SAT-7

TANZANIA: ”NU KOMMER JAG TILL SKOLAN VARJE DAG!”

Azizi Bakari Njuga är en av dem som har fått en rullstol genom det projekt för funktionshindrade som Finska Missionssällskapet stöder. I Tanzania blir barn med funktionshinder, särskilt ute på landsbygden, ofta borta från skolan av praktiska skäl. Få har råd med en rullstol eller så drabbas de av föreställningar om att det inte ens lönar sig att skicka ett funktionshindrat barn till skolan. Azizi bor i området Usambara tillsammans med sin mamma och mormor. Deras hem ligger cirka två kilometer från centrum av byn och omkring en kilometer från skolan. Azizi går på andra klass och vill gå i skola för att en dag kunna hjälpa sin mamma. Före rullstolen hade han svårt att röra sig, speciellt under regniga dagar, eftersom skoluniformen och skolböckerna lätt blev smutsiga av leran. Med hjälp av rullstolen kan han bättre ta sig fram och vännerna hjälper i svårare terräng. ”Med den här rullstolen kan jag till och med se fotbollsmatcher från sidan av planen och besöka mina vänner”, säger den stolta andraklassisten.

Text: Leena Korpivaara
Foto: Lutherska världsförbundet

KAMBODJA: SORL KROLB ARBETAR FÖR BYNS BÄSTA

Sorl Krolb är pappa till fem barn och bor i byn Patang i nordöstra Kambodja. Byborna hör till ursprungsfolket jarai. Byn har cirka 400 invånare. Tidigare hade Sorls familj svårt att försörja sig, hygien var dålig, kläderna bristfälliga och det var knappt om mat. Dessutom hade Sorl en föraktfull attityd mot sin fru och andra kvinnor. Han ansåg att kvinnans plats var i hemmet.

Sedan byn började erhålla stöd från Finska Missionssällskapet har mycket förändrats. Numera är byborna kapabla att fatta beslut om åtgärder som utvecklar byn till det bättre. Byn har också gemensamma odlingar. Den senaste åtgärden var att skaffa elektricitet till byn. I juni 2021 byggde man ett solpanel-system med ett eget litet elnätverk. Sorl Krolb fungerar numera som chef för byns hälsokommitté. Han har bland annat deltagit i möten om hur man kan minska familjevåldet. Elen underlättar mycket eftersom det nu är lättare att pumpa vatten. Elen ger också byborna belysning. Speciellt kvinnor, barn och äldre drar nytta av elen då sysslorna och kvällsarbetet underlättas. Nu har nästan alla hushåll i byn el. Hygien har också blivit bättre. Sorl Krolb vill att invånarna får bättre hälsa, ordentliga vägar och att deras kunskaper och färdigheter ökar.

Finska Missionssällskapet stöder byutveckling i Kambodja.

Text: Pasi Pitkänen Foto: Vår samarbetspartner i Kambodja IBCD

De vackraste julsångerna hjälper dem som annars skulle bli utan hjälp

I år går de insamlade medlen från De vackraste julsångerna till världens barn, speciellt till barn som lever i extrem fattigdom och barn från diskriminerade etniska minoriteter i mer än 20 utvecklingsländer. Medlen används för att barnen ska få kärlek, trygghet, utbildning och hälsovård. Via våra berättelser kan du se hur hjälpen har nått fram till barnen. Fler berättelser finns på devackrastejulsangerna.fi.

Handarbete och att hjälpa andra

I norra Etiopien har Finska Missionssällskapet byggt tre aktivitetscenter som ursprungligen var avsedda för fadderbarnen som sällskapet stöder i trakten. Nu används centren också av många andra barn och ungdomar, som på sin fritid vill ha en trygg plats att vara på. På centren samlas också en grupp för funktionshindrade barn och en grupp för utnyttjade kvinnor. Men fadderbarnen utgör fortfarande den största gruppen som använder centren.

På centret i Dessie träffar vi 15-åriga Abubeker vid symaskinen. På aktivitetscentret har han lärt sig sy och han har redan hunnit sy olika sorts klädesplagg. Han har också gjort slöjdarbeten, deltagit i teater- och konstgrupper samt övat sina frisörstilar genom att klippa håret på de andra pojkarna.

– Det bästa med aktivitetscentret är att man alltid får lära sig något nytt. Här finns också kompisar och vi kan spela fotboll, berättar Abubeker.

Efter gymnasiet vill Abubeker fortsätta på universitetet och studera till exempel bokföring. Också här kan Missionssällskapet hjälpa – fadderprogrammet stöder barnen

från att de är små ända tills de har ett yrke.

Vid symaskinerna sitter också Samrawit och Aminat som är regelbundna besökare på centret. De har lärt sig sy och slöjda och kan nu själva sy kläder vid centrets symaskiner.

På aktivitetscentrets gård träffar vi Samuel, som springer emot oss och spontant ger oss en kram. Hans ögon lyser av glädje och han lovar att berätta lite om sig själv. Samuel går på sjätte klass och han har varit med i fadderarbetet sedan han gick i första klass. Hans favoritämne är idrott och han berättar att han tycker speciellt mycket om då det ordnas fotbollsmatcher mot andra skolor.

Samuel berättar att han kommer ensam till aktivitetscentret, men att han träffar många vänner där.

– Här är allt roligt: att få träffa vänner, lära sig många nya saker, att få leka och spela. Jag är alltid här!

På aktivitetscentret har han tillsammans med sina kamrater gjort en suffra, alltså en liten matta som är gjord av plastsnören och som används i kaffeceremonierna.

Skolan har just haft en veckas lov, så

hela veckan har centret sjudit av liv. Idag ska Samuel få använda en såg i slöjden.

– Dom större pojkarna är alltid med och hjälper, berättar han.

TEXT: Leila Pentikäinen

Yenson behöver inte längre äta löv då han är hungrig

Venezuela har redan länge lidit av en humanitär kris på grund av landets sociala och ekonomiska kollaps. Även om situationen är svår för Venezuelas evangelisk-lutherska kyrka, så har kyrkan tack vare stöd från Finska Missionssällskapet kunnat ta hand om hemlösa och övergivna pojkar vid sitt skyddshem samt ge mindre barn möjlighet att gå i förskola.

För tre år sedan flyttade 10-åriga Yenson in på skyddshemmet Casa Hogar. Efter som mamman till Yenson och hans syskon hade lämnat landet och pappan satt i fängelse, bodde syskonen hos sin mormor som inte riktigt klarade av att ta hand om dem. När mormodern upptäckte att Yenson åt löv för att stilla sin hunger, beslöt hon sig för att skicka honom till Casa Hogar.

I Venezuela råder det enorm brist på de mest grundläggande sakerna i livet. Det är svårt att få tag på mat, mediciner, hygienartiklar, el, gas och bensin.

TEXT: Katja Tynkkynen

Ge en gåva!

De vackraste julsångerna gör gott igen, kom med!

24 €
Skolböcker på eget modersmål

36 €
Matpaket för en familj

50 €
Distansstudiematerial

Ge via textmeddelande

Sänd ett SMS med texten JUL24, JUL36 eller JUL50 till numret 16155

Ge via MobilePay

Ge en valbar summa till numret 61408

Du kan också ge en gåva på adressen devackrastejulsangerna.fi

Insamlingstillstånd Finland RA/2020/1538.
Åland ÅLR 2020/6483.

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

”Julens centrala budskap är att Frälsaren föddes som människa och möter oss mitt i vår vardag. En gammal kristen tanke är att han inte bara föddes en gång för länge sedan där någonstans, utan att Jesusbarnet föds på nytt varje jul”, säger Mari Leppänen.

Biskop Mari Leppänen:

”De vackraste julsångerna är en resa till julen”

”Alla har vi en uppfattning om hur en riktig jul ser ut – en smak, en doft eller ett minne från en barndomsjul som skapar en känsla av jul”, säger Mari Leppänen, beskyddare för De vackraste julsångerna 2021.

TEXT: KIRSI ELO FOTO: HANNES HONKANEN ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

Biskop Mari Leppänen är välbekant med De vackraste julsångerna. Då hon var barn besökte hennes familj sångtillfällena och senare har de varit en del av hennes arbete som präst.

”Jag har fungerat som konferencier för sångtillfällena med De vackraste julsångerna. Människor kommer till evenemangen i olika känslöstämningar. En del är fulla av iver inför alla julförberedelser, andra är uttröttade av julstök eller jobb. För en del kan julen vara förknippad med känslor av avstånd och saknad eftersom de påminns om ett julminne som inte längre kan återupplevas. Men jag tror att var och en kommer för att vila en stund, för att försöka få tag i glädje och för att lugna sig mitt i all brådska. De vackraste julsångerna är en resa till julen.”

I församlingarna håller man som bäst på att förbereda julen. Hälsosäkerheten måste givetvis beaktas, men vi hoppas på att i år kunna sjunga De vackraste julsångerna

nästän som tidigare.

Mari Leppänen lista över favoritjulsånger ser ut ungefär som de flesta finländares listor. Hon känner starkt för de gamla klassikerna *Sparven om julmorgonen* och *Vardagssorgerna, glöm dem alla*. *Sylvias julsång* fick en ny innebörd för henne under det år hon arbetade som emigrantpräst i Spanien

”Under de senaste åren har jag speciellt gillat sången *Himlen i min famn*. Det är en härlig, lite nyare sång som koncentrerar julens budskap på ett fint sätt.”

Julförberedelserna styrs av jobbet

I barndomen firade Mari Leppänen jul med många människor – föräldrar, sex syskon, far- och morföräldrar och andra släktingar.

”Vi barn uppförde julevangeliet och uppträdde som stjärngossar. Vi sjöng julsånger, även från häftet med De vackraste julsångerna. Hemma stillade vi oss i julbön och ofta besökte vi även gravgården.”

”Numera är mina julförberedelser annorlunda. På jobbet är adventstiden ofta intensiv, och de materiella förberedelserna får mindre plats. Vi sjunger De vackraste julsångerna och efteråt går vi på basar till förmån för missionen, och handlar något för vårt eget julfirande.”

”Vi är beroende av varandra”

Även missionen och givandet hålls framme vid de sångtillfällena med De vackraste julsångerna som församlingarna och Finska Missionssällskapet ordnar, vilket Mari Leppänen tycker passar bra ihop med julens budskap.

”För oss kristna är missionsarbetet ett sätt att leva i denna värld. Gud föddes som ett barn som en gåva till oss. I Bibeln står det ’ge som gåva vad ni har fått som gåva’. Vi kan ge av det som är vårt och ofta är givandet lika betydelsefullt som mottagandet. Det förverkligas på ett fint och klokt sätt genom De vackraste julsångerna.”

Tillsammans skapar vi julstämning

Sirpa Lilius och Marianne Gustafsson-Burgmann, kantorer i Sjundeå respektive Ingå församling står bakom sångvalet i årets julsångshäfte.

TEXT: ANN-KRISTIN ÄVALL FOTO: NOORA-ELINA NYLUND

Berätta om hur ni valde sångerna?

Sirpa och Marianne: Vi fick instruktioner att följa. Vissa sånger ska alltid finnas med i häftet, och de som var nya ifjol ska ingå även i år och så fick man komma med egna förslag.

Vi började redan i slutet av januari. Då fick vi en lista från Missionssällskapet över alla sånger som har varit med i De vackraste julsångerna genom åren. Vi valde några därifrån, sådana som inte varit med på en tid, och så föreslog vi nya sånger. Vi valde till exempel *Stjärnor över Betlehem* och en barnpsalm av Hannikainen som heter *Stilla klara natt*. Tyvärr kom inte barnpsalmen med. Det gick bättre med *Visst drivor höga*. Även om man hittar en sång som är väldigt fin, så kan det hända att man inte får publiceringstillstånd, och då kan den inte tas med i häftet.

Sirpa: Jag är glad att vi fick med *Stjärnor över Betlehem*, den är verkligen fin. Den är melodisk så jag tror att folk har ganska lätt att ta den till sig.

Marianne: *Tulkoon joulu* av Simojoki är populär på finska. I svensk översättning heter den *Nu är det jul*. Vi hoppas att sången ska bli lika populär på svenska som den är på finska.

Har ni några egna favoriter bland sångerna?

Marianne: Jag älskar *Vardagssorgerna, glöm dem alla*, men den sjungs ju mest på finska. *Stjärnor över Betlehem* är också jättefin.

Sirpa: *Stjärnor över Betlehem* är min favorit, så jag är jätteglad att den kom med. Jag tycker också om *Himlen i min famn*, den är väldigt fin. *In dulci júbilo* gillar jag också, den representerar den lite äldre traditionen. Jag hoppas att alla hittar en sång som ligger dem nära hjärtat.

Vilka minnen förknippar ni med de vackraste julsångerna? Hur ser ni på De vackraste julsångerna som tradition?

Marianne: Människor kommer till kyrkan för att väcka barndomsminnen till liv genom att sjunga tillsammans. De vackraste julsångerna har blivit en viktig tradition för mig eftersom jag jobbat länge med att ordna sångtillfällena och också själv varit med om att sjunga.

Sirpa: Det viktigaste är värmen man upplever när folk kommer samman och sjunger tillsammans. Det skapar julstämning. De som kommer berättar om sina julsångsfavoriter och varför de gillar just de sångerna.

Vad tycker ni om uppdraget att välja sånger till sånghäftet?

Sirpa: Det är en ära att få vara med, och jättefint att De vackraste julsångerna är en så lång tradition.

Marianne: Det överraskade att det inte var så lätt att få in nya sånger, men det är roligt när man lyckas. Det är egentligen det man väntar på varje år när man får häftet i handen, att se vilka nya sånger som kommit med.

Sirpa: De sånger som var nya ifjol kanske inte lanserades så bra eftersom vi på grund av pandemin inte kunde ha så många sångtillfällen så kanske de känns som nya också i år.

Kantorerna Sirpa Lilius (t.v.) och Marianne Gustafsson-Burgmann (t.h.).

Mihiret Gosaye (t.v.), Sena Feyisa och Tsion Alemayehu utexaminerades i juni som teologiemagistrar från Mekane Yesus-kyrkans seminarium i Addis Abeba. Sena och Tsion var de bästa studenterna på sin kurs. Alla tre fortsätter som lärare vid seminariet.

FOTO: FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Det kyrkliga livet behöver kvinnor

TEXT: MARJATTA KOSONEN ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

Finska Missionssällskapet stöder kvinnors teologistudier vid Mekane Yesus-kyrkans seminarium i Etiopien. Kvinnor har fortfarande svårare än män att få stöd för sina studier från församlingar.

”Mekane Yesus-kyrkans seminarium har bett Missionssällskapet stöda speciellt kvinnor i deras teologistudier. För det kyrkliga livet är det viktigt att det bland de anställda finns kompetenta, välutbildade och begåvade kvinnor”, framhåller Kari Pentikäinen, pastor och missionär.

Han arbetade tidigare som koordinator för det kyrkliga arbetet i Etiopien och återvände till Finland i juli.

”I våras var de kvinnliga studerande som får stöd från Finska Missionssällskapet bara tio till följd av nedskärningar, men till hösten borde de åter vara 16 som tidigare.

Kvinnorna får stöd för sina studier från seminariet, så de är inte Missionssällskapets stipendiater i egentlig mening. Man strävar efter att få minst fem kvinnor till varje kurs.

KVNNOR FÅR STÖD FRÅN UTLANDET

Mekane Yesus-kyrkan fick sin första kvinnliga präst år 2000, då Bekure Daba prästvigdes. Innan det hade kyrkan fattat beslut om att kvinnor kan vigas till präster. Stiften bestämmer själva vilka som väljs och vilka som blir prästvigda.

Bekure Daba har verkat i ledningen för ett stift inom kyrkan och doktorerat i Storbritannien på temat Kvinnor tiger i Mekane Yesus-kyrkan.

Hon har sagt att kvinnors marginalisering börjar redan då studiestipendierna delas ut. Kvinnor får mera sällan stipendier från sin

egen kyrka utan är beroende av utländska kyrkors stöd. Trots att man redan år 1993 bestämde att en tredjedel av kyrkans stipendier bör tilldelas kvinnliga studenter.

DET STORA FLERTALET STUDERAR PÅ DISTANS

I år utexaminerades 249 teologiemagistrar och -kandidater från Mekane Yesus-kyrkans seminarium. Av dem studerade 46 i närundervisning i huvudstaden Addis Abeba och resten, det vill säga 203, på distans på olika håll i Etiopien.

Från seminariets musik- och medieskola blev 32 studenter klara med sina studier. Därtill utexaminerades 326 studenter som studerat förvaltning och ledarskap.

Allt som allt studerar cirka 3 400 studenter vid seminariet. Av dessa studerar 2 322 teologi, de flesta på distans.

GRATTIS TILL DE UTEXAMINERADE!

I Etiopien blev 16 ungdomar, som fått fadderstöd via Finska Missionssällskapet, klara med sina studier.

Nio blev utexaminerade från universitet och sju från yrkeshögskola eller yrkesinstitut. Ungdomarna har studerat bland annat byggnadsplanering, maskinteknik, jordbruk, administration, bokföring, finansiering, tillverkning, informationsteknik, beklädnad, bilteknik, lantmäteri, teknisk ritning, byggteknik och pedagogik. Av de unga är 14 från staden Woldiya och två från Dessie.

– Coronaåret fördröjde ungdomarnas studier och utexaminering, eftersom universiteten och läroanstalterna var stängda under en lång tid. Nu får vi glädjas åt de fina prestationerna. Det finns anledning att fira, gläder sig missionären Leila Pentikäinen.

– Varmt tack till alla faddrar på ungdomarnas och de anställdas vägnar. Vi som jobbar inom stödprogrammet för barn som blivit föräldralösa på grund av aids önskar de unga välsignelse och allt gott i framtiden!

Leila och Kari Pentikäinen återvände hem från Addis Abeba i juli då de avslutade sin arbetsperiod. Missionssällskapets missionär Janne Juhanmäki fortsätter fadderarbetet tillsammans med lokalanställda.

På bilden syns nio av de utexaminerade ungdomarna tillsammans med chefen för verksamhetscentret i Woldiya, Tesfaye Ejegu (på huk i mitten), socialarbetaren Weinshet Yemami (t.v.) och koordinatörn för stödprogrammet för barn som blivit föräldralösa på grund av aids Abera Mulatu (t.h.).

FOTO: FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

YOHANES FICK GENAST JOBB SOM FÖRSAMLINGSMUSIKER

TEXT OCH BILD: VIRVE RISSANEN ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

Ännu för ett år sedan bodde musikern Yohanes Tilahun i Addis Abeba och studerade vid Mekane Yesus-kyrkans musikinstitut. I april i år mötte jag honom av en slump efter mässan i Dessie kyrka. Hur har du det, Yohanes?

– Tack bara bra! Jag började arbeta här som kyrkomusiker för två veckor sedan.

Yohanes flyttade från sin hemstad Dessie till Addis Abeba för att studera som Finska Missionssällskapets stipendiat. Som nyutexaminerad återvände han till Dessie för att jobba som kyrkomusiker i Mekane Yesus-kyrkans församling.

Förutom att sköta musiken i samband med högmässorna vill Yohanes jobba med att göra sånger för körer. ”I Addis Abeba

finns det många slags jobb för musiker. I Dessie saknas än så länge riktiga studior och musikproduktioner, men jag tänker grunda åtminstone en hemmastudio”, säger Yohanes.

Han är stolt över det första hela albumet som han mixat och mastrat. Några av låtarna på skivan har han också producerat.

För närvarande bor Yohanes hemma hos sina föräldrar men han skaffar redan saker för ett eget hem. För arbetet som kyrkomusiker får han en månadslön på 8000 birr, vilket motsvarar lite över 150 euro.

– Kyrkan betalar helt bra. Jag är glad att också mina studiekompisar har hittat jobb, säger Yohanes. ☺

De vise männen i stallet.

Hur kom det sig att ni ordnade julvandringarna?

De rådande coronarestriktionerna gjorde att vi inte kunde hålla några julgudstjänster eller ordna *De vackraste julsångerna*, och då utformade vi det här konceptet. Idén var att kombinera jultablån med *De vackraste julsångerna* så att vi skulle sjunga utomhus och få med mission som tema.

Berätta om julvandringarna?

Vi ordnade vandringar på tre platser: i Nykarleby, Jeppo och Munsala. Skolorna fick komma dagtid och allmänheten kvällstid. Vandringarna arrangerades utomhus för att det skulle vara coronasäkert. Evenemangen ordnades i samarbete med Kredu, Kristliga folkhögskolan.

Vi tog lite texter ur Barnens Bibel, och försökte utforma konceptet så att det blev barn- och familjevänligt.

Det tog ungefär tjugo minuter att gå runt. Vi hade många berättare, 6–7 åt gången, som vandrade med besökarna. På kvällen var det ingen anmälan för allmänheten så vi visste inte hur många som skulle komma. På grund av coronarestriktionerna fick det inte bli fler än 20 personer samtidigt på en station.

Vi hade med oss två levande åsnor. Åsnorna gick med gruppen och det tyckte barnen speciellt mycket om. Vandringen började

med Nasaret och ängeln som besökte Maria, och fortsatte med Josef och Maria, och så gick man vidare till skattskrivningen som utlystes av kejsar Augustus. Man kom till ett värdshus och knackade på. Någon innanför dörren sade ”Tyvärr, här är det fullt, det har kommit så många till skattskrivningen”. Sedan gick man till herdarnas äng med tre får från samma djurgård som åsnorna.

Det var vinter och mysigt med facklor som lyste upp – det var mörkt också på morgonen då den första gruppen skolbarn kom. Efter herdarnas äng var det musik. I Jeppo hade vi en stor änglakör som bestod av kyrkokörmedlemmar i vita albor som sjöng sånger ur *De vackraste julsångerna*.

Till slut kom man fram till Jesusbarnet. Ett bilgarage vid Kredu var inrett till stall, i Jeppo var stallet en gammal ladugård. Herdarna kom först och knäböjde, sedan kom De vise männen och besökte barnet. Då sjöng vi sånger ur *De vackraste julsångerna* häftet.

Vi serverade glögg och det fanns en möjlighet att ge en frivillig gåva till missionen via Finska Missionssällskapet.

Skulle ni rekommendera upplägget till andra församlingar?

Det var ett bra sätt att engagera försam-

Josef, Maria och Jesusbarnet.

lingsmedlemmarna att komma med och bidra med olika saker. Att ordna det här tillsammans skapade en gemenskap som upplevdes som viktig när man inte kunde samlas på andra sätt. Vi fick mycket glädje fast det var en del arbete med att ordna vandringarna. Skolorna tackade så mycket; det var mycket att se och uppleva för barnen. Vi rekommenderar varmt konceptet för andra församlingar. ☺

Tre vise män.

Änglar och herdor.

Julvandringar i Nykarleby

Ifjol arrangerade Nykarleby församling populära julvandringar som lockade stora skaror. Kaplan Henrik Östman och ledaren för barnverksamheten Ann-Charlott Ek berättar hur vandringarna genomfördes och ger tips till andra församlingar.

TEXT: ANN-KRISTIN ÄVALL FOTO: OVE LILLAS/CREALIO DESIGN

Ge en julgåva som gör skillnad!

Etiska gåvor hjälper dem som behöver det mest.

En moderskapsförpackning
40 €

Vi skickar kortet med den etiska gåvan hem till dig på posten. En faktura medföljer. Leveranstiden är 3–6 dagar beroende på vilken veckodag du gör din beställning.

Bekanta dig med våra olika gåvokort på

www.etiskgåva.fi

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2020/6483, i kraft 1.1-31.12.2021, beviljat 25.8.2020 av Ålands Landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

KOMMANDE EVENEMANG

14 & 15.12 Julvandring tillsammans med Nykarleby församling och Kredu. Start vid Kredu, kl. 18.

MIN MISSION

- en kurs för dig som vill göra en insats

Nästa kurs hålls i Nykarleby under tre veckoslut våren 2022:
4-6 februari, 11-13 mars och 8-10 april.

Kursen hålls vid Kredu, Seminariegatan 19 i Nykarleby. Kursavgift inklusive mat 150 €. Deltagarna står själva för login.

Info och anmälningar

www.finskamissionssallskapet.fi/minmission
eller kontakta Camilla Skrifvars-Koskinen,
fornamn.efternamn@finskamissionssallskapet.fi
tfn 040 6535 650.

Arrangörer: Finska Missionssällskapet och Kredu

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPETS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21
BIC: AABAFI22

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2020/6483, i kraft 1.1-31.12.2021, beviljat 25.8.2020 av Ålands landskapsregering.

De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

Ett hjärtligt tack

till alla som deltagit i vårt arbete genom förböner, donationer och frivilligarbete. Tack vare er har vi kunnat förmedla Guds kärlek och ge nytt hopp.

Vi önskar en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt År!

Andakt

GE OSS DIN FRID DENNA JUL

Livet känns mindre självklart än förr. Mycket av sådant som man tidigare har tagit för givet har blivit en lyx. Det är inte längre självklart för mig att man kan samlas till julkyrka, att vi kan fira den stora kristna högtiden så som många gärna vill fira den, tillsammans med andra. Eller att man kan samlas för att tillsammans sjunga De vackraste julsångerna eller Hosianna, årliga traditioner som förbereder många för julfirandet. Eller att man kan fira jul i hemmen med släkten eller de närmaste vännerna, något som gör julen till jul för många. Gemenskap hotas av ensamhet.

Plötsligt blev livet farligt. Det blev farligt att träffa människor, att bjuda människor hem till sig, att äta middag tillsammans, att sjunga eller att samlas i kyrkorna för att fira gudstjänst. Det blev farligt att vara för nära en annan människa, att hålla barnbarn i famnen, att ge en kram åt en nära vän, att vara en människa med inte endast

själ och ande utan även med en kropp.

Även världen känns mindre självklar och mer komplicerad än förr. Nyheterna berättar om en värld som är oförutsägbar, ett jordklot som är hotat av klimatkrisen, en mänsklighet som är hotad av självskethet. Det verkar inte finnas enkla lösningar, inte till internationella konflikter, inte till klimatkrisen, inte till global fattigdom.

Det skulle vara lätt att bli rädd. Det skulle vara lätt att ge upp. Att tro på en ljusare framtid och fortsättningsvis göra sitt bästa för världen och för sina medmänniskor kan kännas svårare. Men Gud har en plan, eller hur?

Att i stället för en mäktig krigarkung skicka en liten bebis för att rädda oss känns minst sagt överraskande. Ändå sände Gud en skör liten bebis till denna värld, sin ende son. En son som i stället för krigande skulle rädda oss med sin död och uppståndelse. En son som har våldet på

sina axlar. En Fredsfurste som själv har varit flykting. En Allvis härskare som vet vad fattigdom är. En Evig fader som vet vad ensamhet är. En Gudomlig hjälte som vet vad smärta är. En Gud som vet hurdan livet är, hurdan världen är. "Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er. Jag ger er inte det som världen ger. Känn ingen oro och tappa inte modet", säger Jesus. Hans budskap är inte skrämmande. Han är inte skrämmande. Han vill vara oss nära, han vill bara det bästa för oss.

Ge oss din frid även denna jul. Kom och var vår gäst, kom och fira jul med oss. Tack för att just du, Fredsfursten, har våldet på dina axlar. Jag får vara trygg i Dig.

Anne Koivula
församlingspastor
Petrus församling

FOTO: PIXABAY